

మోసమా? తొక్కుమా?

సోమంతిరామం

“నమస్కారం నరసింహం
గారూ!” అంటూ పలకరించిన
పరంధామయ్యను బాగా దగ్గర
కొచ్చేదాక చూడనే లేదు పరాగ్గా
ఏదో ఆలోచిస్తూ, నడుస్తున్న

నరసింహంగారు.

“ఓ! మీరా! చూడనేలేదు....
ఏదో....” అంటూ నసిగాడు నర
సింహంగారు.

“అదే-ఏమిటి? అంత ఆలోచ

నలో పడిపోయి నడుస్తూన్నారు?”
అన్నాడు పరంధామయ్య.

“ఆ!.. ఏం లేదండీ? ఏముంది?..
మామూలే- ఏదో సంసార విష
యాలు.”

“అదేమిటండీ? సంసార విష
యాలు మీకొక్కరికేనా? మాకు
లేవూ? కాస్తంత నాతో చెప్తే నేనూ
నా గోడు చెప్పుకుంటాను ఆ
తర్వాత” అంటూ పళ్ళికిలిస్తూ
నవ్వాడు పరంధామయ్య.

“బాగా చెప్పారు. మీకు
మాత్రం తెలియని దేముంది? పెద్ద
దాన్ని ఓ యింటి దాన్ని చేసి
పంపాలని...”

“ఆగండి-ఆగండి! యిలా నడి
రోడ్డు మీద నిల్చుని యిద్దరం
పెద్దమ్మాయిల పెళ్ళి ముచ్చట్లు
చెప్తూకూర్చుంటే-అదే నిల్చుంటే-
అడుగో మహానుభావుడు- ట్రాఫిక్
యిన్ స్పెక్టరు- అప్పుడే మనకేసి
గుడ్లెర్రచేసి చూస్తున్నాడు- రండీ!
అలా గణేష్ భవన్ లోకి పోయి ఓ
అరకప్పు కాఫీ తాగుతూ కబు
ర్లాడుదాం” అంటూ సదరు పరంధా
మయ్యగారు నరసింహంగార్ని
సదరు గణేష్ భవన్ లోకి లాక్కె
ళ్ళారు.

ఖాళీగా ఉన్న ఓ మూల సీటు
సెలక్టు చేసికొని కూర్చున్నారు.

“బాబూ-నాయనా-సర్వారావ్!
యిలా మాకేసి ఓ సారి చూస్తావ్?”
అంటూ చలోక్తిగా ఓ సప్టెయర్ని
పిలిచాడు పరంధామయ్యగారు.

“ఏం సార్? ఏం కావాలి? వేడి
పెసర - మినప-బజ్జీ - ఉప్పా-
ఊతప్పం-దోసె...” దండకం
ప్రారంభించాడు.

“స్టాప్-స్టాప్! అంత శ్రమ
నీకొద్దుబాబూ! భోజనం చేసే టైము
అవుతోంది గాని-నువ్వు పోయి
చెయ్యి శుభ్రంగా కడుక్కుని
రెండు గ్లాసుల మంచినీళ్ళు, వన్
బైటూ స్ట్రాంగ్ కాఫీ.... ఏం నర
సింహంగారూ! కాఫీయేనా, టీ త్రాగు
తారా?”

“ఆ! యిప్పుడిదంతా యెందు
కండీ?” అంటూ మొహమాట
పడ్డాడు నరసింహంగారు.

“ఏముందండీ యిందులో?
ఒట్టి కాఫీయేగా! యిదిగో మిష్టర్!
కాఫీయే- స్ట్రాంగ్ - వన్ బైటూ-
గుర్తుందిగా?” అంటూ సర్వర్ని
పంపేసి—

“ఆ! యిప్పుడు చెప్పండి? పెద్ద
మ్మాయికి పెళ్ళి సంబంధం
చూడాలి-అదేగా?” అంటూ విషయ
మంతా పసిగట్టేసినట్లు అడిగాడు
పరంధామయ్య.

“మరే - మరే! యి యేడాది

కనీసం పెద్దమ్మాయి కైనా చేస్తే...." ఆగాడు నరసింహం గారు.

ఈలోగా కాఫీలు, మంచినీళ్ళు వచ్చాయి. వేడి వేడి కాఫీని చప్పరిస్తూ అందుకున్నాడు పరంధా మయ్యగారు—

“అయితే అక్కడికి మీ రొక్కరే ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళ కోసం బాధపడిపోతున్నట్టు మాట్లాడుతున్నారే? మరి నా మాటే మిటి? నాకు మాత్రం లేరూ ఆడపిల్లలు? కాదంటే మీకు నలుగురైతే నాకు యిద్దరు. సంఖ్యలో తేడాయే గాని - సంబంధాలు వెతకడంలో నేనూ తంటాలుపడుతూనే ఉన్నానుగా?”

“అదే-మీకు తెలియనిదేముంది? పెద్దమ్మాయికి తణుకులో ఏదో సంబంధం వుందని ఎవరో చెప్పే-” ఆగాడు నరసింహంగారు.

“ఎక్కడా? తణుకులోనా?”

“మరే - మరే.”

“అయితే, ఆగండి, నేను చెప్తాను- ఆ అబ్బాయి తండ్రి....”

“హెస్కూలు హెడ్మాస్టరు చేసి జిలాబోర్డులో రిటైరయ్యాడు.”

“అవునవును. అదే రిటైర్డు హెడ్మాస్టరు సూర్యనారాయణ.”

“అహహ! సూర్యప్రకాశరావు గారు.”

“ఆ! అదే సూర్యప్రకాశరావు గారు. ఆయనకు....” అంటూ అర్థోక్తిగా ఆగిపోయారు పరంధా మయ్యగారు.

“ఇద్దరే కొడుకులు. పెద్దబ్బాయి హైద్రాబాదులో-” అంటూ అందించారు నరసింహంగారు.

“అవునవును. హైద్రాబాదులో బి.హెచ్.ఇ.ఎల్.లో...”

“కాదు- కాదు. ఇ.సి.ఐ.యల్.లో పని. ఆ రొందలు జీతమట.”

“అదే- అదే! ఇ.సి.ఐ.యల్. కదూ? సరిగా గుర్తురాక బి.హెచ్.ఇ.యల్. అన్నాను” అంటూ సర్దుకున్నాడు.

“అయితే యీ సంబంధం మీకు తెలిసిందేనా?” అమాయకంగా అడిగాడు నరసింహంగారు.

“అయ్యో రామా! తెలిసిందేనా అని మెల్లగా అంటున్నారా? నేను బాగా వాకబుచేసిందే యిది. కాని-”

అంటూ నసిగాడు పరంధామయ్య.

ఇంతలో బిల్లు చెల్లించి ఇద్దరూ బయట పడ్డారు. ఈసారి ఆయన వెంట పడటం నరసింహంగారి వంతు అయింది.

“ఆ సంబంధం మంచిదే వంటారా?” అంటూ అడిగాడు నరసింహం దారిలో.

“ఇక్కడొద్దు ఆ మాటలు. రండి- అలా పార్కులో కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం” అంటూ పార్కులోకి దారి తీశాడు.

“సంబంధం మంచిదేనా అని అంటారు కదూ మీరు? కుర్రాడు, చదువు, ఉద్యోగం - మంచివే. కానై తే..” అంటూ ఆగిపోయాడు.

అలా సస్పెన్సులో పెట్టి వంపడం ఆయన కలవాటు.

“ఊ! కానై తే ఏమిటి లోపం?” ఆత్రంగా అడిగాడు ఆయన.

“అబ్బే! కుర్రాడిలో లోపం ఏం లేదు. కానై తే ఆ కుర్రాడు యీ సరికే ఒకమ్మాయిని ప్రేమిస్తున్నాడని రూఢిగా తెలిసింది” అంటూ ఆగిపోయాడు.

ఈ మాటతో నరసింహంగారి

నవనాడులు క్రుంగిపోయాయి.

“ఖాయం చేసుకున్నారా ఏమిటి?” అన్నాడు పరంధామయ్యే మళ్ళీ అనుమానంగా.

“అబ్బే! ఎక్కడండీ? మొన్ననే యీ విషయం తెలిసింది. అబ్బాయి తండ్రి అభ్యుదయ భావాలు కలవాడనీ, కట్నం కూడా పుచ్చుకోరనీ.”

“ఆ-ఆ! కట్నంకూడా పుచ్చుకోరని- అదే...అదే...మీకూ అలాగే తెలిసిందన్నమాట?”

“మరేనండీ! కట్నం లేకుండా మంచి సంబంధం గదా అని ఆశ పడ్డాను. రేపు దశమి బుధవారం మంచిది గదా బయలుదేరివెళ్ళి...”

“వెళ్ళండి. దానికేం? వెళ్ళి ప్రయత్నించండి!”

“ఆ! ఎందుకండీ యింకా? చార్జీలు దండగ. పోస్ట్లెండి, ముందుగానే చెప్పి సహాయం చేశారు.”

“చీకటి పడింది. యిక పోదామా?” అంటూ సదరు పరంధామయ్యగారు, నరసింహంగార్ని లేపి యింటికి సాగనంపారు.

* * *

ఆ రాత్రి భోజనాల దగ్గర నరసింహంగారు భార్యతో జరిగినదంతా చెప్పాడు.

“అయితే, అందుకని రేపు ప్రయాణం మానుకుంటారా?” అంది నిలదీసి అడుగుతూ భార్య.

“మానుకోక యెందుకే? తెలిసి తెలిసి ఆ సంబంధం చేస్తే ఆ కుర్రాడు రేప్పొద్దున్న ఆ ప్రేమించిన పిల్ల తో చే కులుకుతూంటుంటే మన అమ్మాయి గతేం కాను? పరం ధామయ్యగారు....నాకు బాగా ఎరు గున్న మనిషి కాబట్టి, మన మేలు కోరి ముందే చెప్పాడు.”

“ఏమో! నాకు మాత్రం మన సొప్పడం లేదు. ఏదో చదువుకునే రోజుల్లో, తెలిసీ తెలియని వయసుల్లో, కలిసి మెలసి తిరిగితే-అదే ప్రేమ - ప్రేమ అంటారు. అంతే గాని....”

“ఏమైనా సరే! ఆ సంబంధం మన కొద్దులేవే! అది కాకపోతే యింకొకటి. ఆ ఘడియ వస్తే అదే కుదుర్తుంది.”

“సరే! మీ మాటకు నే నెందు కెదురు చెప్పాలి?” అంటూ భోజనం ముగించిందావిడ.

* * *

“ఇంత మోసమా? చీ - చీ! యెంత దగా?” అంటూ హాల్లోనే

విజయ

చిందులు తొక్కుతున్న నర సింహ గార్ని చూస్తూ-

“ఏమిటండీ? ఏం జరిగింది?” అంటూ ప్రశ్నించింది ఆ యిల్లాలు.

“ఇదిగో-ఈ శుభలేఖ చూడు. యెంత మోసం - యెంత దగా చేశాడో?” అంటూ శుభలేఖ ఆవిడ మీదకు విసిరేడు కోపంతో.

“ఏముంది యిందులో? వాళ్ళ మ్యాయికి సంబంధం కుదిరింది కాబోలు, పెళ్ళి చేస్తున్నాడు - తప్పేముంది?”

“అవును. తప్పేముంది? తప్పు లేదుగాని, ఆ పెళ్ళికొడుకు ఎవరని అడగవేం?”

“ఎవరు?”

“ఇంకెవరే-రెండు నెలలనాడు మనం చూద్దామని బయల్దేరుతుంటే వద్దని వారించలేదూ- ఆ తణుకు సంబంధం....”

“ఆ! ఆ కుర్రాడా?” అంటూ ముక్కు మీద వేలేసుకుంది ఆ యిల్లాలు.

“ఉండు- ఆయన పని చెప్తాను వెళ్ళి.”

“చాలెండి- ఊరుకోండి. వెళ్ళి ఏం చేస్తారు?”

“ఏం చేస్తానా? ఏం చేస్తానా? నాలుగూ ముఖంమీదే కడిగేస్తాను. ‘ఇలా నోటి దగ్గర కూడు లాక్కుని తినొచ్చునా’ అని పదిమందిలోనూ చెడా మడా అడిగేస్తాను” అంటూ ఆవేశంతో ఊగిపోతున్నాడు నరసింహంగారు.

“చాలు- చాలు ప్రయోజకత్వం! ఇంతకీ మన ఖర్మ! బంగారం లాంటి సంబంధం.”

“ఎరుగున్నవాడు కదా అని సంబంధం సంగతి చెప్పే యింత మోసం చేస్తాడా?”

“అయ్యో రాతా! ఎరుగున్న వాళ్ళు చేసేది మోసం యెందుకు అవుతుందండీ? మీరే చెప్తుండే వారుగా - ఎరుగున్న వాళ్ళు చేసేది లొక్కం అనీ, ఎరగని వాళ్ళు చేసేది మోసం అనీ.”

“ఏదై తేనేం? నేను పెళ్ళికి వెళ్ళాల్సిందే, వెళ్ళి ఆయన్ని అడిగి తీరాల్సిందే.”

“సరే, మీ యిష్టం! యిహా నేను చెప్పే దేముంది?” అంటూ యింట్లోకి వెళ్ళిపోయింది ఆవిడ చేసేదెంతేక.

* * *

“రండి - రండి! నరసింహం గారూ! కుభలేఖ అందింది కదా? అందిందో లేదో అని తెగ కంగారు పడ్డాను. రండి - అలా కూర్చోండి. ఒరేయ్! ఎవడా అక్కడ? ఏదీ - నరసింహంగార్కి ఉప్పా, కాఫీలు పట్టండి” అంటూ ఆప్యాయంగా నరసింహంగారి భుజంమీద చెయ్యేసి తీసుకొచ్చి కూర్చో బెట్టారు పరంధామయ్య గారు.

నరసింహంగారి ఒళ్ళు కుత కుత ఉడికిపోతోంది. ఆవేశం ఆగటం లేదు.

“చూడండి పరంధామయ్య గారూ! ఈ సంబంధం...” అంటూ ఆవేశంగా కుర్చీలోంచి లేవ బోయాడు.

ఇంతలో ఉప్పా ప్లేటు రావడంతోపే చేతి కిచ్చి, కుర్చీలో కూర్చోబెట్టి, ఉప్పా నోట్లో పెట్టే శాడు పరంధామయ్య గారే స్వయంగా.

“కూర్చోండి! స్థిమితంగా తినండి! అదే- అప్పుడు నేను చెప్పాను కదూ మీతోటి - ఆ అబ్బాయి యెవరో అమ్మాయిని... నాకేం తెలుసు? మా పెద్దది వాళ్ళ పెద్దమ్మగారి దగ్గర హైద్రాబాదు

లోనే ఉంటుందిగా! అతనూ ఆ
యింట్లోనే అద్దెకు ఉంటున్నాడట.
వాళ్ళ పెద్దమ్మే దీన్ని కదలేసి -
కుర్రాడు బుద్ధిమంతుడేనే - అంటే
ఆ! ఆ! మంచి నీళ్ళు తాగండి!
పలక మారినట్లుంది! వస్తున్నా,
వస్తున్నా! నరసింహంగారూ! కాఫీ

తీసికొని మరీ వెళ్ళండి. లగ్నం
అయాక అంతా భోజనాల కుండాలి!
వస్తా - పనుంది" అంటూ జారు
కున్న పరంధామయ్య కేసి విలువు
గుడ్లెసి చూడటం కన్న యింకేం
చేయలేక పోయాడు నరసింహం
గారు. *

శ్రీ బాలాజీ వైద్యశాల

సెక్స్ సైప్షలిస్టు డా॥ పి. కుమారస్వామి దేవర

మార్వాడీ గుడివద్ద, ఫోన్ : 551, తెనాలి (ఎ.పి.)

బ్రాంచి : 28, నార్త్ బోగ్ రోడ్, మద్రాస్-17

దీర్ఘవ్యాధులకు వుత్తమ సిద్ధ వైద్యము

హస్త ప్రయోగంవల్ల, అతి సంభో
గము వలన అంగము చిన్నదై
అకస్మాత్తుగా అంగము కృశించుట,
శుక్ల నష్టము, నపుంసకత్వము,
(ఒక్క డోస్ తో ఎన్నడూ, కని
విని ఎరుగనంత వీర్యస్తంభన కలిగి
హాయి నిచ్చును. అసంతృప్తిచెందు

త్రీ, పురుషులు వాడదగినది-స్వస్థులు.) హెర్నియా (గిలక)
కుష్టు, బొల్లి, చర్మవ్యాధులకు పోస్టు డ్వారా వైద్యం చేయ
బడును. వరిబీజము (బుద్ధ), మూత్రవ్యాధులు ఆపరేషన్
లేకుండా నయం చేయబడును. స్వయంగా రండి.

క్షయ, ఉబ్బస వ్యాధులకు వుచిత వైద్యం - రండి.

బ్రాంచీలు : - తిరుపతి, నెల్లూరు, గుంటూర్లలో

త్వరలో తెరువబడును.